

‘Ik zal het je laten zien!’ zei ik. ‘Je zult het vast leuk vinden!’ Ik gaf hem mijn ijsschaatsen om

aan te trekken. Hij maakte de veters los en tuurde erin. Toen stak hij zijn handen erin.

‘Niet zo, Sneeuwjongen!’ lachte ik, en ik liet hem zien hoe hij zijn voeten erin moest steken. Ik bracht hem naar de ijsbaan en Roze Konijn en Sneeuwkonijntje kwamen eraan gehupt. Sneeuwkonijntje sprong meteen op het ijs, schoof erover op haar sneeuwbootjes en deed een pirouette. Roze Konijn keek toe vanaf de kant. Ik denk dat hij zich niet belachelijk wilde maken.

Ik liet Sneeuwjongen zien hoe hij de ene voet voor de andere moest zetten en over het ijs glijden. Het was wat lastig zonder ijsschaatsen en ik viel steeds om.

‘Hier’, zei Sneeuwjongen, die de schaatsen uittrok en ze aan me teruggaf. ‘Trek jij deze

tante Kristal kleiner en kleiner werden en steeds verder weg leken. Al snel waren ze drie piepkleine stippen op de grond en wij bleven maar hoger vliegen, de uitgestrekte, fonkelende hemel in.

‘Dat is de ster waar we eerst heen moeten’,

zei Sneeuwjongen, die de kaart even bekeek en toen naar een bijzonder heldere ster wees. Hij opende zijn waterijsje en begon eraan te likken.

‘Mmm’, zei hij. Ik stuurde de slee naar de heldere ster en opende toen mijn fles om een